

Miljøministeriet
Departementet

Folketingets Miljøudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. NST-101-01979

Den 16. februar 2015

Folketingets Miljøudvalg har i brev af 5. februar 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 276 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikke-medlem af udvalget Preben Bang Henriksen (V).

Spørgsmål nr. 276 (alm. del)

Vil ministeren kommentere omtalen i Nordjyske Stiftstidende den 28. januar 2015, 29. januar, 3. og 4. februar af sagen fra Rønbjerg, hvor en bygningsejer af Naturstyrelsen er bedt om – og senere dømt til – at nedrive 4 feriehytter, opført for 10 år siden, og hvortil bygningsejeren i forvejen havde sikret sig både landzone- og byggetilladelse?

Svar

Jeg har forelagt spørgsmålet for Naturstyrelsen, der oplyser følgende, som jeg kan henholde mig til:

”De omtalte i alt 6 feriehytter ligger på et areal ved Rønbjerg Havn, hvoraf en del af arealet den 15. december 2003 blev omfattet af den udvidede strandbeskyttelseslinje på 300 meter. 4 af de 6 hytter ligger inden for strandbeskyttelseslinjen.

I juli 2004 meddelte den daværende Løgstør Kommune landzonetilladelse til opførelse af 6 hytter.

I september 2004 overtog den nuværende ejer arealet. Det fremgår af skødet, at køber er bekendt med, at der er noteret strandbeskyttelse på ejendommen.

I november 2004 meddelte Løgstør Kommune byggetilladelse til opførelse af de 6 feriehytter. Kommunen oplyste samtidig ejeren om, at byggeriet ikke var i strid med en række love, bl.a. planloven og naturbeskyttelsesloven.

Hytterne blev opført i 2005.

I 2006 klagede en nabo til Naturklagenævnet over kommunens landzonetilladelse.

I 2006 udarbejdede Løgstør Kommune en ny lokalplan, der skulle muliggøre hytterne. Arealet blev overført til byzone. Området, hvor hytterne er opført, må ifølge lokalplanen anvendes til bebyggelser og anlæg, der er havnerelaterede.

I 2007 søgte den nye Vesthimmerlands Kommune om at få strandbeskyttelseslinjen ophævet i området, hvilket Miljøcenter Århus – der på daværende tidspunkt varetog sager om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen - meddelte afslag på. Kommunen søgte samtidig om at få dispensation fra strandbeskyttelseslinjen med henblik på at lovliggøre de opførte hytter.

I 2008 ophævede Naturklagenævnet kommunens landzonetilladelse med henvisning til, at den var i strid med lokalplanen for området. Nævnet gjorde i afgørelsen Vesthimmerlands Kommune opmærksom på, at det henhører under Miljøcenter Aalborg at tage stilling til sagen efter naturbeskyttelseslovens § 15 om strandbeskyttelseslinjen.

I 2009 meddelte Miljøcenter Aalborg afslag på at meddele en lovliggørende dispensation til at bibeholde de opførte 4 hytter inden for strandbeskyttelseslinjen. Det fremgår af afgørelsen, at feriehytter ikke er omfattet af den undtagelsesmulighed, der i naturbeskyttelsesloven gælder for havneanlæg og arealer, der i en lokalplan er udlagt til ”havneformål”. Ifølge lovens forarbejder kan hotelbyggeri, ferie- og fritidsbebyggelse og boligbyggeri ikke henregnes til ”havneformål”.

Vesthimmerlands Kommune klagede over denne afgørelse til Naturklagenævnet, hvis 10 medlemmer ved en énstemmig afgørelse i 2010 stadfæstede Miljøcenter Aalborgs afslag. Nævnet bemærkede tillige, at der påhviler grundejer et selvstændigt ansvar for at sikre sig, at fornødne tilladelser er indhentet. Det gælder især, hvor der er tale om forbud mod tilstandsændringer, som er tinglyst på ejendommen.

Ejeren af hytterne anlagde herefter retssag mod Natur- og Miljøklagenævnet ved Retten i Aalborg, der i 2012 frifandt klagenævnet.

Ejeren af hytterne ankede dommen til Vestre Landsret, der i januar 2015 stadfæstede byrettens dom og frifandt klagenævnet.”

Kirsten Brosbøl

/

Oluf Engberg